

Leadership in the Digital of School Administrators Affects the Implementation of the Internal Educational Quality Assurance System of Schools under Prachinburi Primary Educational Service Area Office 1

Parinya Sitthipluem^{1*} Kanporn Aiemphaya² and Niwat Noymanee²

¹ Master student, Master of Education program in Educational Administration, Rajabhat Rajanagarindra University, Thailand

² Lecturer in Educational Administration program, Rajabhat Rajanagarindra University, Thailand

* Corresponding author. E-mail: parinyalove8148@gmail.com

ABSTRACT

This article aimed to study (1) the level of digital leadership of educational administrators, (2) the level of implementation of internal quality assurance in educational institutions, (3) the relationship between digital leadership and internal quality assurance operations, and (4) the digital leadership of school administrators that affects the implementation of internal quality assurance in educational institutions. This research is quantitative research. The sample used in this research consisted of 285 teachers from the Prachinburi Primary Educational Service Area Office 1 for the 2023 academic year. The data collection tool was about questionnaire. The statistical methods used for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson correlation coefficient, and multiple regression analysis. The findings of the study were as follows: 1) The overall digital leadership of school administrators was rated at a high level. 2) The overall implementation of internal quality assurance in educational institutions was rated at a high level. 3) There is a high positive relationship between digital leadership and internal quality assurance operations, which is statistically significant at the .01 level. 4) The digital leadership of school administrators that influences the implementation of internal quality assurance in educational institutions under the Prachinburi Primary Educational Service Area Office 1 includes digital vision, communication, participation, and digital learning. These factors can predict 75.60% of the internal quality assurance in educational institutions under the Prachinburi Primary Educational Service Area Office 1.

Keywords: Digital Leadership, School Administrators, Internal Quality Assurance in Educational Institutions

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1

ปริญา สิริปิลัม^{1*} กัญกร เอี่ยมพญา² และ นวัตกรรม น้อยมณี²

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์ ประเทศไทย

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์ ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: parinyalove8148@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา (2) ระดับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา (3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา (4) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 285 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า 1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ด้านการสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล สามารถร่วมทำนุบำรุงการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 ได้ร้อยละ 75.60

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำดิจิทัล, ผู้บริหารสถานศึกษา, การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

© 2025 JSSP: Journal of Social Science Panyapat

บทนำ

การจัดการศึกษาในสังคมปัจจุบัน เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งจะต้องได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐในการพัฒนาการศึกษา ซึ่งผู้เรียนจะได้รับการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ และได้มาตรฐานนั้น จะต้องได้รับการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาภายในสถานศึกษาให้มีคุณภาพ มีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 9 (3) ได้กำหนดการจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลักที่สำคัญข้อหนึ่ง คือ มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ และประเภทการศึกษา โดยมาตรา 31 ให้กระทรวงมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการศึกษาทุกระดับ และทุกประเภท กำหนดนโยบาย แผนและมาตรฐานการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2563)

มาตรฐานการศึกษาได้กำหนดองค์ประกอบของระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพการศึกษา การติดตามตรวจสอบเพื่อควบคุมคุณภาพการศึกษาการประเมินคุณภาพการศึกษาซึ่งรวมถึงการใช้ผลประเมินเป็นฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพในวงจรการพัฒนาใหม่ต่อเนื่อง (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2563) จากผลในการประกันคุณภาพการศึกษาสะท้อนให้เห็นถึงระบบการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษา ในการพัฒนาระบบประกัน

คุณภาพผู้เรียน การจัดการศึกษาในปัจจุบันผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องเล็งเห็นถึงความสำคัญของการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปใช้เป็นกระบวนการบริหารจัดการจัดการศึกษาภายในสถานศึกษา เพื่อเกิดการพัฒนาให้การศึกษาที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐานท่ามกลางยุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง เหมือนดังที่ จินฉัตร ปะโคทัง (2561) กล่าวว่าไว้ว่า ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี ซึ่งเกิดจากสติปัญญาของมนุษย์ ทำให้บริบทของการจัดการศึกษาต้องปรับตัวให้ทันกับสถานการณ์ ซึ่งเป็นวิถีใหม่ของโลกปัจจุบันที่มีนวัตกรรมเกิดขึ้นมากมายที่เป็นโลกของดิจิทัลการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วนี้ ผู้นำที่ดี จะต้องมีความรู้ ผู้นำ ที่สามารถนำพาองค์กรให้ดำรงอยู่และแข่งขันกับองค์กรอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยต้องมีภาวะผู้นำ ซึ่งเป็นความสามารถด้านอิทธิพลต่อบุคคลอื่นหรือกลุ่มคน เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย โดยใช้กระบวนการต่าง ๆ ทั้งการมีอิทธิพลต่อผู้อื่นและการมีปฏิสัมพันธ์โดยการถ่ายทอดแนวคิดเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่บรรลุผลสำเร็จตามการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ผู้วิจัยจึงได้สำรวจข้อมูลเบื้องต้นโดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด สอบถามผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 50 คน และผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำนวน 15 คน ผลการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายงานการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเพียงบุคคลใดบุคคลหนึ่งนั้น ทำให้บุคคลนั้นคิดว่าการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเป็นภาระงานที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากไม่มีการร่วมมือในการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา บุคลากรไม่เข้าใจความสำคัญของการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และสถานศึกษาไม่ได้ติดตามการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ข้อมูลข้างต้นมีความสอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2564) ระบุว่า สภาพปัญหาของการดำเนินประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา คือ การให้อิสระกับสถานศึกษาในการกำหนดมาตรฐานของสถานศึกษาเองนั้น ยังมีความไม่ราบรื่นในการดำเนินงาน เช่น ปัญหาความคุ้นชินกับการที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนดมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมิน รวมถึงแบบฟอร์มและตัวอย่างการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ตามแนวทางของกฎกระทรวงฉบับเดิมยังคงมีอยู่มากซึ่งการให้อิสระกับสถานศึกษาในการกำหนด สิ่งเหล่านี้เองได้สร้างความสับสนไม่น้อยให้กับผู้รับผิดชอบงานด้านการประกันคุณภาพ โดยอาจต้องใช้เวลาระยะหนึ่งเพื่อปรับวิธีการทำงานและหลักคิดให้สอดคล้องกับกฎกระทรวงฉบับปัจจุบัน ปัญหาการไม่สามารถค้นหาจุดเด่นหรืออัตลักษณ์ เนื่องจากไม่เข้าใจในบริบทและสภาพแวดล้อมอย่างแท้จริงของสถานศึกษา และไม่ทราบวิธีการหรือแนวทางในการค้นหาเพื่อนำมากำหนดมาตรฐาน นอกจากนี้ ปัญหาและอุปสรรคที่พบได้บ่อยคือ ผู้บริหารและบุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา ขาดความตระหนักร่วมกันในการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ และสำหรับสถานศึกษาบางแห่งยังพบว่า ผู้บริหารกับผู้รับผิดชอบงานด้านการประกันคุณภาพมีความเข้าใจคลาดเคลื่อน ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ส่งผลให้การผลักดันโครงการหรือแผนงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาไม่ได้รับการสนับสนุน อีกทั้งยังขาดงบประมาณเพื่อดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา โดยเฉพาะสถานศึกษาขนาดเล็กหรือมีที่ตั้งอยู่ห่างไกลจากตัวเมืองจะประสบปัญหาดังกล่าวเป็นจำนวนมาก

จากที่มาและความสำคัญดังกล่าว จะเห็นได้ว่าภาวะผู้นำดิจิทัลมีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางให้กับผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปพัฒนาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
2. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ภาวะผู้นำดิจิทัล กับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
4. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1,027 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1, 2566)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 285 คน ได้มาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) จากนั้นใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ เกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 โดยพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และความถูกต้องของภาษา (IOC) แล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป นำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach, 1990) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .904

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับมาก กับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

3.2 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อย่างน้อย 1 ด้านส่งผลกระทบต่อการทำงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยนำส่งแบบสอบถามให้แก่สถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามโดยใช้วิธีออนไลน์

4.2 เมื่อได้รับผลจากการทำแบบสอบโดยใช้วิธีออนไลน์แล้ว ผู้วิจัยจึงตรวจสอบความสมบูรณ์ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ต่อไป

4.3 ในกรณีที่ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างแล้วยังได้ข้อมูลไม่ครบ ผู้วิจัยจะติดต่อสอบถามด้วยตนเองผ่านทางสื่อออนไลน์อีกครั้ง เพื่อให้ได้ข้อมูลตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

5.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัล โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามของผู้ให้ข้อมูล และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย เป็นรายชื่อ รายด้านและโดยภาพรวม ในการกำหนดมาตรฐานการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ทราบระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา นั้น ผู้วิจัยได้แปลความหมายค่าเฉลี่ย (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2564) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

4.51 - 5.00 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลอยู่ในระดับมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลอยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) ของคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามของผู้ให้ข้อมูล และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบ คำบรรยายเป็นรายข้อ รายด้าน และโดยภาพรวม ในการกำหนดมาตราส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ทราบระดับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษานั้น ผู้วิจัยได้แปลความหมายค่าเฉลี่ย (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2564) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

4.51 - 5.00 หมายถึง การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ภาวะผู้นำดิจิทัล กับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ซึ่งพิจารณาระดับความสัมพันธ์ โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ดังนี้

1) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คือ 0 หมายถึง ตัวแปรต้นและตัวแปรตามไม่มีความสัมพันธ์กัน

2) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง -1 และ + 1 หมายถึง ตัวแปรต้นและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กัน พิจารณาจากเครื่องหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้ คือ ถ้าเป็นในทางบวก แสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์ในลักษณะคล้อยตามกัน แต่ถ้าในทางลบแสดงว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามการพิจารณาระดับความสัมพันธ์สามารถพิจารณาได้ ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 หมายความว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล กับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษามีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.60 - 0.79 หมายความว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล กับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษามีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.40 - 0.59 หมายความว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล กับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษามีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

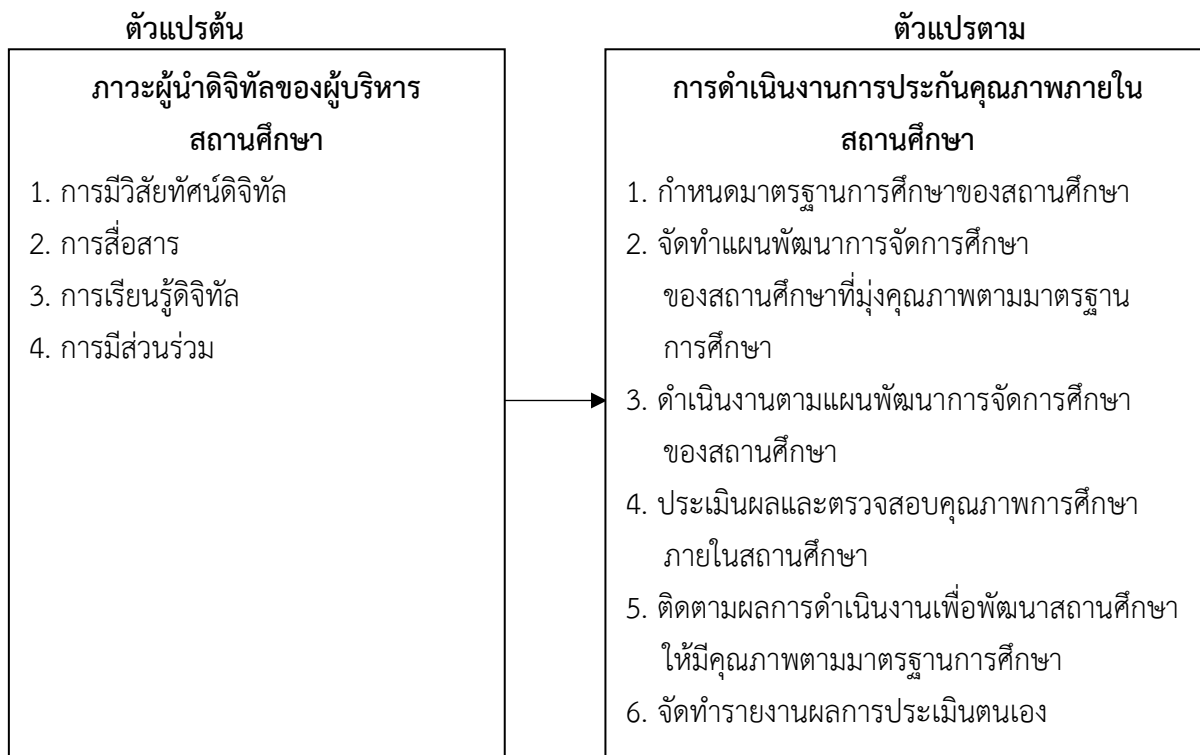
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.20 - 0.39 หมายความว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล กับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษามีความสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อย

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.01 - 0.19 หมายความว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล กับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษามีความสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อยมาก

5.5 การวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัล ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) โดยใช้วิธี Stepwise

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดพื้นฐานในการวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวแปรต้น ได้แก่ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 องค์ประกอบ คือ 1) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) การสื่อสาร 3) การเรียนรู้ดิจิทัล และ 4) การมีส่วนร่วม สำหรับตัวแปรตาม ได้แก่ การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ประกอบด้วย 6 ด้าน สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น และตัวแปรตาม ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี

เขต 1

ภาวะผู้นำดิจิทัล มีประชากรในการตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 285 คน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, $S.D. = .44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 4.52$, $S.D. = .55$) รองลงมา คือ ด้านการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.47$, $S.D. = .48$) ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล ($\bar{X} = 4.42$, $S.D. = .49$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสุดท้าย คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ($\bar{X} = 4.42$, $S.D. = .54$)

2. ระดับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน มีประชากรในการตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 285 คน โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, $S.D. = .42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง ($\bar{X} = 4.50$, $S.D. = .61$) ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา ($\bar{X} = 4.47$, $S.D. = .52$) ด้านการติดตามผลการดำเนินงานเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา ($\bar{X} = 4.41$, $S.D. = .50$) ด้านการประเมินผล

และตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.40$, $S.D. = .49$) ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.38$, $S.D. = .48$) และด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.37$, $S.D. = .51$) ตามลำดับ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัล กับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัล และการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน วิเคราะห์โดยหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

ภาวะผู้นำดิจิทัล กับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกระดัดมาก ($r_{xy} = .860$) มีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัล กับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน รายด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน โดยเรียงตามลำดับค่าความสัมพันธ์ จากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ($r_{x1y} = .781$) ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล ($r_{x3y} = .774$) ด้านการสื่อสาร ($r_{x2y} = .753$) และด้านการมีส่วนร่วม ($r_{x4y} = .634$) เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่แล้ว ทุกด้านมีความสัมพันธ์กันหมด โดยคู่ที่สัมพันธ์มากที่สุด คือ ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล และด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ($r_{x3x1} = .842$) และคู่ที่มีความสัมพันธ์ต่ำสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ($r_{x4x1} = .559$)

4. ภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1

ผู้วิจัยตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นทุกตัวที่ศึกษา (multicollinearity) โดยตรวจสอบ ค่าสถิติที่แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นทุกตัวที่ศึกษามีค่า tolerance ไม่ใกล้ศูนย์ ($> .05$) และมีค่า variance inflation factor (VIF) น้อยกว่า 10 ทุกตัว แสดงให้เห็นว่าไม่เกิดความสัมพันธ์กันเองของตัวแปรต้นที่มีต่อตัวแปรตาม (multicollinearity) เมื่อไม่เกิดปัญหา multicollinearity ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (regression analysis) พบว่า มีความแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่ศึกษา พบว่า ไม่มีภาวะ multicollinearity แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรอิสระที่ศึกษาทุกตัวมีความเป็นอิสระจากกัน ผู้วิจัยจึงดำเนินการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเป็นลำดับต่อไป ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เพื่อความสามารถในการพยากรณ์ภาวะผู้นำดิจิทัล และการดำเนินงาน การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

ตัวแปร	b	S.E. _b	B	t	sig
ค่าคงที่ (constant)	.687	.130		5.284	.000
ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1)	.293	.044	.370	6.689	.000
ด้านการสื่อสาร (X_2)	.316	.037	.358	8.585	.000
ด้านการมีส่วนร่วม (X_4)	.103	.030	.134	3.458	.001
ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3)	.127	.052	.146	2.438	.015

ค่าคงที่ (α) = .687

$$R = .870, R^2 = .756, S.E._{est} = .21126, F = 806.353, p = .01$$

หมายเหตุ: **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล และการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้เรียงลำดับตามอำนาจพยากรณ์จากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) ด้านการสื่อสาร (X_2) ด้านการมีส่วนร่วม (X_4) ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) มีค่าสัมประสิทธิ์ภาพในการ

พยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .756 แสดงว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 ด้าน สามารถร่วมทำนายการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ได้ร้อยละ 75.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .01

อภิปรายผล

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษา มีกระบวนการในการบริหารงานที่มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล แสดงถึงวิสัยทัศน์ในการขับเคลื่อนองค์กรให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้บุคลากรใช้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เปิดโอกาสให้บุคลากรในสถานศึกษา และหน่วยงานภายนอกมีการติดต่อสื่อสารประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ ผ่านช่องทางออนไลน์ ส่งเสริมให้ครูนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานร่วมกัน สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ระหว่างครูภายในสถานศึกษา และสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานภายนอกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ จริยา อนันต์สุวรรณชัย (2567) ศึกษาการศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อการพัฒนาสังคมและวัฒนธรรมท้องถิ่นของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษามีกระบวนการในการบริหารการจัดการศึกษาในสถานศึกษา ที่มีการปฏิบัติตามแผนการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่วางไว้ เป็นแนวทางในการดำเนินงานของสถานศึกษา ซึ่งจะต้องเป็นไปตามมาตรฐานการจัดการศึกษาชาติ เพื่อใช้ในการพัฒนาการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดขึ้นตามบริบทของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ เป็นการสร้างความมั่นใจต่อผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม ให้ได้รับทราบว่าการจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และได้รับการติดตาม ประเมินจากหน่วยงานต้นสังกัด ซึ่งสอดคล้องกับสยาม สุ่มงาม (2564) ศึกษาแนวทางการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัล กับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์ในทางบวกในระดับสูงเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ($r_{xy} = .860$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหาร มีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษาให้เท่าทัน นำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการบริหารสถานศึกษา ส่งเสริมให้บุคลากรภายในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ปฏิบัติงานภายในสถานศึกษา เปิดโอกาสให้บุคลากรพัฒนาการเรียนรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการพัฒนาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ รัชนิกร เศษโล (2565) ศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับการดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลทั้ง 4 ด้าน ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ สามารถเรียงตามอำนาจพยากรณ์จากมากไปน้อย คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) ด้านการสื่อสาร (X_2) ด้านการมีส่วนร่วม (X_4) และด้านการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สามารถอภิปรายเป็นรายด้านได้ดังนี้

1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหาร มีการกำหนดแนวทางและเป้าหมายในการบริหารสถานศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการจัดการศึกษา ปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการและแผนพัฒนาการจัดการศึกษาตามบริบทของสถานศึกษาโดยการประยุกต์เทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาบุคลากรและแนวทางการบริหารสถานศึกษา เพื่อยกระดับสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคสมัยเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรูญกลิน มาตาชาติ (2562) ศึกษาภาวะผู้นำทาง

วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ ส่งผลต่อการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

2) ด้านการสื่อสาร ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหาร มีกระบวนการในการติดต่อสื่อสารตามยุคสมัยเทคโนโลยีดิจิทัล ที่มีหลากหลายรูปแบบในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาได้รับทราบข้อมูลข่าวสารข้อเท็จจริงของสถานศึกษาในรูปแบบช่องทางออนไลน์ โดยมีบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีส่วนช่วยในการพัฒนารูปแบบการประชาสัมพันธ์ของสถานศึกษาให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทรเพ็ญ สันทาลุนัย และคณะ (2566) ศึกษาทักษะภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพภายใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะผู้บริหาร ด้านการสื่อสาร ส่งผลต่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

3) ด้านการมีส่วนร่วม ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหาร เปิดโอกาสให้บุคลากรภายในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้เอื้อต่อการพัฒนาบุคลากรในการนำนวัตกรรมดิจิทัลเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาสถานศึกษา บุคลากรภายในสถานศึกษามีส่วนในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษาเพื่อให้สถานศึกษามีเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อีร ฤทธิธนาสันต์ และคณะ (2567) ศึกษาภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ในยุคดิจิทัลตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการมีส่วนร่วม ส่งผลต่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

4) ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหาร มีทักษะในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในการบริหารการจัดการศึกษาภายในสถานศึกษา สามารถถ่ายทอดความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลแก่บุคลากรภายในสถานศึกษา ส่งเสริมให้บุคลากรภายในสถานศึกษามีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการศึกษาภายในสถานศึกษา พร้อมทั้งสนับสนุนให้บุคลากรภายในสถานศึกษานำเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการพัฒนาการจัดการศึกษาในชั้นเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้เท่าทันยุคสมัยดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิตา พลายแก้ว (2563) ศึกษาทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามมาตรฐานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการบริหาร ด้านการศึกษา เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา

องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยครั้งนี้พบว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ด้านการสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการเรียนรู้ดิจิทัล ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 ให้มีแนวทางในการพัฒนา ส่งเสริมให้งานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รายละเอียดดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัล พบว่า มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วม รองลงมา คือ ด้านการสื่อสาร ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล และด้านที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสุดท้าย คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล

ผลการศึกษาระดับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน พบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง ด้านประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ด้านดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา และด้านกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง ($r_{xy} = .860$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเรียงตามลำดับค่าความสัมพันธ์ จากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ($r_{x1y} = .781$) รองลงมา คือ ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล ($r_{x3y} = .774$) ด้านการสื่อสาร ($r_{x2y} = .753$) และด้านที่มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุด คือ ด้านการมีส่วนร่วม ($r_{x4y} = .634$)

ผลการศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลที่ 4 ด้าน ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เรียงลำดับอำนาจการพยากรณ์จากมากไปน้อย คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) ด้านการสื่อสาร (X_2) ด้านการมีส่วนร่วม (X_4) ลำดับสุดท้าย คือ ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ (R) เท่ากับ .870 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ (R^2) เท่ากับ .756 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ($S.E._{est}$) เท่ากับ .21126 แสดงว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ทั้ง 4 ด้าน สามารถทำนายการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 ได้ร้อยละ 75.60

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 จากการศึกษาพบว่า ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากเป็นลำดับสุดท้าย ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีวิสัยทัศน์ในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในการบริหารจัดการสถานศึกษาให้เหมาะสมต่อกลยุทธ์ และเป้าหมายในการบริหารสถานศึกษา

1.2 จากการศึกษาพบว่า ระดับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากเป็นลำดับสุดท้าย ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรตั้งเป้าหมายมาตรฐานของสถานศึกษาในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในให้สอดคล้องตามบริบทของสถานศึกษา

1.3 จากการศึกษาพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีวิสัยทัศน์ ด้านการสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการเรียนรู้ดิจิทัล ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อที่จะให้เท่าทันยุคสมัยเทคโนโลยีดิจิทัล และส่งเสริมให้บุคลากรภายในสถานศึกษาได้พัฒนาศักยภาพด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการศึกษาภายในสถานศึกษา

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

2.2 ควรศึกษาทักษะผู้บริหารดิจิทัลที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

2.3 ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

เอกสารอ้างอิง

- จริยา อนันต์สุวรรณชัย. (2567). การศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสังคมและวัฒนธรรมท้องถิ่นของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1. *วารสารสังคมศาสตร์ปัญญาพัฒนา*, 6(1), 401-410.
- จรรยาภรณ์ มาตาชาติ. (2562). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีผลต่อการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 4. (ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี).
- จันทร์เพ็ญ สันทาลุนัย, ลินดา นาคโปย และ สายฝน เสกขุนทด. (2566). ทักษะภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 20(90), 88-97.
- จินณวัตร ปะโคทั้ง. (2561). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษามีอาชีพ. อุบลราชธานี: ศิริธรรมออฟเซต.
- ชนิตา พลายแก้ว. (2563). ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามมาตรฐานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม*, 7(1), 1-15.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2564). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 15). กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.
- ธีร หลุทัยธนาสันต์, อานุภาพ ฤปาอ่าง, นพดล นิมสุวรรณ และ ณปวัฒน์ ธาราวรรษ. (2567). ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่. *วารสารครุศาสตร์ปัญญา*, 3(4), 13-32.
- รัชนิกร เศษโธ. (2565). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2. (ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด).
- สยาม สุ่มงาม. (2564). แนวทางการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี. *วารสารการวิจัยการศึกษาขั้นพื้นฐาน*, 1(1), 115-132.

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1. (2566). แผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566. ปราชญ์บุรี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต1.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2564). แนวทางการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2560). รัฐธรรมนูญ. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2563). แนวทางการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา ตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561. กรุงเทพฯ: เอ็น.เอ.ร็ดนะเทรตติง.
- Cronbach, Lee J. (1990). *Essentials of Psychological Testing*. (5th ed.). New York: Harper & Row.
- Krejcie, R.V. & Morgan, D.W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.